32001R1326

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1326/2001

(2001. gada 29. jūnijs),

ar kuru nosaka pārejas pasākumus, lai varētu piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai, un groza minētās Regulas VII un XI pielikumu

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1248/2001 ([2]), un jo īpaši tās 23. pantu,

tā kā:

(1) Regulas (EK) Nr. 999/2001 7., 9. un 15. līdz 18. pantā paredzēti noteikumi attiecībā uz dzīvnieku barību un noteikti papildu ierobežojumi attiecībā uz atgremotāju izcelsmes produktiem un dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecību. Minēto pantu prasības atšķiras atkarībā no tā, kā klasificēts GSE stāvoklis attiecīgajā dalībvalstī vai trešā valstī. Lēmumu par klasifikāciju GSE stāvokļa noteikšanai pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 5. pantā noteiktajiem kritērijiem. Līdz šim nav pieņemti lēmumi par dalībvalsts vai trešās valsts iekļaušanu kādā kategorijā, pamatojoties uz jaunajiem noteikumiem, kas paredzēti 5. pantā. Minētās regulas noteikumi pilnībā stātos spēkā 2001. gada 1. jūlijā, ja saskaņā ar 23. pantu nebūtu pieņemti pārejas pasākumi. Ja nav pieņemti lēmumi par klasifikāciju, nevar piemērot 7., 9. un 15. līdz 18. pantu: tāpēc ir vajadzīgi pārejas pasākumi.

(2) Pārejas pasākumi attiecībā uz dažiem noteikumiem, kuru pamatā ir klasifikācija, proti, tiem, kas attiecas uz īpašu riska materiālu, jau ir paredzēti 22. pantā, ar ko nosaka, ka tos piemēro vismaz līdz 2002. gada 1. janvārim un pārtrauc piemērot nākamajā dienā pēc lēmuma pieņemšanas par klasifikāciju saskaņā ar 5. pantu, un šajā dienā piemēro 8. pantu par īpašu riska materiālu. Skaidrības labad tie paši noteikumi par pāreju no pārejas noteikumu piemērošanas uz regulas noteikumu piemērošanu būtu jāattiecina uz pārējiem pantiem, kuru pamatā ir klasifikācija.

(3) Tie ar transmisīvo sūkļveida enecafalopātiju saistītie Kopienas noteikumi par aizliegumiem attiecībā uz dzīvnieku barību, kas ir spēkā tieši pirms Regulas (EK) Nr. 999/2001 īstenošanas, ir paredzēti Padomes Lēmumā 2000/766/EK ([3]) par konkrētiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz transmisīvajām sūkļveida encefalopātijām un dzīvnieku olbaltuvielu barību un Komisijas Lēmumā 2001/9/EK ([4])par Lēmuma 2000/766/EK īstenošanai vajadzīgajiem kontroles pasākumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2001/165/EK ([5]). Saskaņā ar Lēmumu 2000/766/EK ar nedaudziem izņēmumiem līdz 2001. gada 30. jūnijam pārtrauc visiem lauksaimniecības dzīvniekiem izbarot pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas. Padome 2001. gada 24. aprīlī secināja, ka lēmuma piemērošanas periods būtu jāpagarina. Tāpēc pēdējā minētajā lēmumā attiecīgi kā pārejas pasākumu izdara grozījumus. Visi turpmākie grozījumi būs atkarīgi no lēmuma par dalībvalstu klasifikāciju, kā arī no atsevišķu dalībvalstu īstenoto kontroles pasākumu efektivitātes.

(4) Tie ar transmisīvo sūkļveida encefalopātiju saistītie Kopienas noteikumi par dzīvu govju un konkrētu govju izcelsmes produktu laišanu tirgu un eksportēšanu, kas ir spēkā tieši pirms Regulas (EK) No 999/2001 īstenošanas, ir paredzēti šādos lēmumos vai pieņemti saskaņā ar tiem: Komisijas 1992. gada 14. maija Lēmums 92/290/EEK par konkrētiem ar govju embrijiem saistītiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz govju sūkļveida encefalopātiju (GSE) Apvienotajā Karalistē ([6]), Padomes 1998. gada 16. marta Lēmums 98/256/EK, kas attiecas uz ārkārtas pasākumiem aizsardzībai pret govju sūkļveida encefalopātiju un ar ko groza Lēmumu 94/474/EK un atceļ Lēmumu 96/239/EK ([7]), Komisijas 1998. gada 29. maija Lēmums 98/351/EK, ar ko, pamatojoties uz Padomes Lēmuma 98/256/EK 6. panta 5. punktu, nosaka dienu, no kuras Ziemeļīrija var sākt govju produktu nosūtīšanu saskaņā ar eksportam sertificētu ganāmpulku sistēmu ([8]), Komisijas 1999. gada 23. jūlija Lēmums 1999/514/EK, ar ko, pamatojoties uz Padomes Lēmuma 98/256/EK 6. panta 5. punktu, nosaka dienu, no kuras Apvienotā Karaliste var sākt govju produktu nosūtīšanu saskaņā ar datumpamatotu eksporta sistēmu ([9]), Komisijas 2000. gada 22. maija Lēmums 2000/345/EK, ar ko, pamatojoties uz Lēmuma 98/653/EK 3. panta 6. punktu, nosaka dienu, no kuras Portugāle var sākt uz Vāciju sūtīt konkrētus produktus sadedzināšanai ([10]), Komisijas 2000. gada 6. jūnija Lēmums 2000/371/EK, ar ko, pamatojoties uz Lēmuma 98/653/EK 3. panta 7. punktu, nosaka dienu, kurā Portugāle var sākt uz Franciju sūtīt cīņas buļļus ([11]), Komisijas 2000. gada 6. jūnija Lēmums 2000/372/EK, ar ko, pamatojoties uz Lēmuma 98/653/EK 3. panta 7. punktu, nosaka dienu, kurā Portugāle var sākt uz Spāniju sūtīt cīņas buļļus ([12]) un Komisijas 2001. gada 18. aprīļa Lēmums 2001/376/EK par pasākumiem, kas vajadzīgi saslimstības dēļ ar govju sūkļveida encefalopātiju Portugālē, un par datumpamatotas eksporta sistēmas īstenošanu ([13]). Tāpēc šie lēmumi paliek spēkā pārejas laikā.

([1]) OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.
([2]) OV L 173, 27.6.2001., 12. lpp.
([3]) OV L 306, 7.12.2000., 32. lpp.
([4]) OV L 2, 5.1.2001., 32. lpp.
([5]) OV L 58, 28.2.2001., 43. lpp.
([6]) OV L 152, 4.6.1992., 37. lpp.
([7]) OV L 113, 15.4.1998., 32. lpp.
([8]) OV L 157, 30.5.1998., 110. lpp.
([9]) OV L 195, 28.7.1999., 42. lpp.
([10]) OV L 121, 23.5.2000., 9. lpp.
([11]) OV L 134, 7.6.2000., 34. lpp.
([12]) OV L 134, 7.6.2000., 35. lpp.
([13]) OV L 132, 15.5.2001., 17. lpp.

(5) Ar transmisīvo sūkļveida encefalopātiju saistītie Kopienas noteikumi par īpašu riska materiālu, kas ir spēkā tieši pirms Regulas (EK) Nr. 999/2001 īstenošanas, ir noteikti šādos lēmumos vai pieņemti saskaņā ar tiem: Komisijas 2000. gada 29. jūnija Lēmums 2000/418/EK, ar ko reglamentē tāda materiāla izmantošanu, kurš rada risku sakarā ar transmisīvajām sūkļveida encefalopātijām, un ar ko groza Lēmumu 94/474/EK ([1]), kurā jaunākie grozījumi ir izdarīti ar Lēmumu 2001/384/EK ([2]). Šis lēmums ir grozīts attiecībā uz govju mugurkaulu, mehāniski atdalītu gaļu un importu no trešām valstīm pēc tam, kad Padome 2001. gada 12. februārī pieņēma Kopējo nostāju (EK) Nr. 8/2001 nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko nosaka transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus ([3]). Minētās regulas XI pielikumā attiecībā uz īpašu riska materiālu ir paredzēti noteikumi, ko piemēro pārejas laikā. Minētā pielikuma A iedaļu tāpēc atjaunina, lai iekļautu tos noteikumus par īpašo riska materiālu, kas pieņemti pēc tam, kad Padome pieņēma Kopējo nostāju.

(6) Kamēr nav pieņemti lēmumi par trešo valstu klasifikāciju, piesardzības labad ir lietderīgi noteikt, ka visam dzīvu govju, embriju un olšūnu importam piemēro obligātos aizsardzības pasākumus, kas attiecībā uz importu no visām trešām valstīm, kuras neuzskata par valstīm, kas ir brīvas no GSE, paredzēti Regulā (EK) Nr. 999/2001. Turklāt īpašā riska materiāla izņemšana no produktiem, kas paredzēti pārtikai un dzīvnieku barībai, ir vienīgais vissvarīgākais sabiedrības veselības aizsardzības pasākums. Tāpēc lietderīgs pārejas pasākums ir to produktu saraksta paplašināšana, uz kuriem saskaņā ar Lēmumu 2000/418/EK attiecas importa ierobežojumi, iekļaujot minētajā sarakstā visus produktus, kas satur govju, aitu vai kazu materiālu, uz kuru attiecas Kopienas veselības sertifikāti. Tomēr trešām valstīm, kas gūst labumu tāpēc, ka tiek pieļauta atkāpe no Lēmuma 2000/418/EK, vajadzētu gūt labumu arī tāpēc, ka tiek pieļauta atkāpe no šā pārejas pasākuma. Lai ievērotu starptautiskās saistības saskaņā ar Pasaules tirdzniecības organizācijas Nolīgumu par sanitāro un fitosanitāro pasākumu piemērošanu, un jo īpaši paziņošanas procedūras, līdz 2001. gada 1. oktobrim nebūtu jāpiemēro noteikumi, kas attiecas uz importu.

(7) Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikumā ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi par pasākumiem, kas jāīsteno pēc tam, kad ir apstiprināta TSE. Minētie noteikumi būtu jāatjaunina, lai atspoguļotu dalībvalstu piemērotos sīki izstrādātos slimības apkarošanas tehniskos noteikumus, ņemot vērā Zinātniskās vadības komitejas (ZVK) 2000. gada 15. septembra atzinumu par liellopu izkaušanu saistībā ar GSE. ZVK atzinumā secināja, ka "(visa) ganāmpulka izkaušanas ietekme jau ir jūtama, jo tādējādi tiek likvidēti vēl neidentificētie pozitīvie dzīvnieki un novērsti saslimšanas gadījumi nākotnē. Tomēr (...) apmēram tādu pašu rezultātu var sasniegt, izkaujot visus dzīvniekus, kas dzimuši un/vai audzēti tajos pašos ganāmpulkos, kuros bijis dzīvnieks, kam apstiprināta slimība, aptuveni 12 mēnešus pirms un pēc tā dzīvnieka dzimšanas dienas, kuram apstiprināta slimība (vienā laikā dzimušo kohortas dzīvnieku izkaušana)." ZVK ir ieteikusi neatkarīgi no esošā epidemioloģiskā stāvokļa izkaut vismaz vienā laikā dzimušo dzīvnieku kohortu, ja vietējam dzīvniekam konstatēta GSE. Tāpēc ir lietderīgi attiecīgi grozīt sīki izstrādātos slimības apkarošanas noteikumus, nosakot, ka visa ganāmpulka izkaušanu veic pēc izvēles atkarībā no stāvokļa uz vietas.

(8) Skaidrības labad būtu jāatceļ Komisijas 1994. gada 27. jūlija Lēmums 94/474/EK par konkrētiem aizsardzības pasākumiem, kas attiecas uz govju sūkļveida encefalopātiju un atceļ Lēmumu 89/469/EEK un Lēmumu 90/200/EEK ([4]), Komisijas 1994. gada 27. jūnija Lēmums 94/381/EK par aizsardzības pasākumiem attiecībā uz govju sūkļveida encefalopātiju un zīdītāju izcelsmes olbaltumvielu izbarošanu ([5]), un Lēmums 2000/418/EK, ar ko reglamentē tāda materiāla izmantošanu, kurš rada risku sakarā ar transmisīvajām sūkļveida encefalopātijām, un ar ko groza Lēmumu 94/474/EK.

(9) Pastāvīgā veterinārijas komiteja nav sniegusi atzinumu; tāpēc 2001. gada 15. jūnijā saskaņā ar Direktīvas (EK) Nr. 999/2001 24. pantu Komisija iesniedza Padomei priekšlikumu par minētajiem pasākumiem, un Padomei trīs mēnešos bija jāpieņem lēmums.

(10) Padome tomēr nepieņēma pasākumus un arī neiebilda pret priekšlikumu, un 2001. gada 19. jūnijā secināja, ka minētajā laikposmā tā nemainīs savu nostāju.

(11) šādos apstākļos, kuros būtu jāņem vērā, cik steidzami šie pasākumi jāīsteno, pēc Eiropas Parlamenta informēšanas saskaņā ar Padomes Lēmuma 1999/468/EK ([6]) noteikumiem un neskarot minētā lēmuma 8. pantu, Komisijai šie pasākumi būtu jāpieņem bez nevajadzīgas kavēšanās,

([1]) OV L 158, 30.6.2000., 76. lpp.
([2]) OV L 137, 19.5.2001., 29. lpp.
([3]) OV C 88, 19.3.2001., 1. lpp.
([4]) OV L 194, 29.7.1994., 96. lpp.
([5]) OV L 172, 7.7.1994., 23. lpp.
([6]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Pārejas pasākums, ar ko pieļauj atkāpi no Regulas (EK) Nr. 999/2001, paredz, ka:

1) šīs regulas I pielikumā uzskaitītos Regulas (EK) Nr. 999/2001 noteikumus nepiemēro dalībvalstij vai trešai valstij, kamēr nav stājies spēkā lēmums, ar ko nosaka attiecīgās dalībvalsts vai trešās valsts GSE stāvokli un ko pieņem, ievērojot Regulas (EK) Nr. 999/2001 5. pantu. Līdz minētajai dienai attiecīgajai dalībvalstij vai trešai valstij piemēro XI pielikuma D iedaļu. Neviens minētais lēmums nestājas spēkā pirms 2002. gada 1. janvāra;

2) dalībvalstij nepiemēro 7. panta 2., 3. un 4. punktu, kamēr nav stājies spēkā lēmums, ar ko nosaka attiecīgās dalībvalsts GSE stāvokli un kamēr attiecīgajā valstī faktiski nepiemēro Kopienas noteikumus par dzīvnieku barību saistībā ar transmisīvo sūkļveida encefalopātiju. Līdz 7. panta 2., 3. un 4. punkta piemērošanai attiecīgajai dalībvalstij piemēro XI pielikuma C sadaļu.

2. pants

1. Lēmuma 2000/766/EK 4. pantā ar šo svītro otro un trešo punktu.

2. Lēmumu 94/381/EK, Lēmumu 94/474/EK un Lēmumu 2000/418/EK atceļ.

3. pants

Regulu (EK) Nr. 999/2001 groza šādi:

1. Regulas VII pielikuma tekstu aizstāj ar šīs regulas II pielikuma tekstu.

2. Regulas XI pielikuma A iedaļas tekstu aizstāj ar šīs regulas III pielikuma tekstu.

3. Regulas XI pielikuma tekstu papildina ar šīs regulas IV pielikuma tekstu.

4. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2001. gada 1. jūlija.

Tomēr noteikumus, kas paredzēti XI pielikuma A iedaļas 5. punkta ceturtā līdz septītā ievilkumā, devītā un desmitā ievilkumā un D iedaļas 2 un 3. punktā Regulā (EK) Nr. 999/2001, ko groza ar šo regulu, piemēro no 2001. gada 1. oktobra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2001. gada 29. jūnijā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

David BYRNE

I PIELIKUMS

— Regulas 9. pants par konkrētiem atgremotāju izcelsmes produktiem,

— Regulas 15. panta 1. punkts par dzīvu dzīvnieku, to spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū,

— Regulas 16. panta 2., 3., 4. un 6. punkts par dzīvnieku izcelsmes produktu laišanu tirgū,

— Regulas 17. pants par veselības sertifikātiem vai komercdokumentiem, kas attiecas uz tirdzniecību,

— Regulas 18. pants par veselības sertifikātiem attiecībā uz importu,

— Regulas VIII pielikuma A nodaļas II daļa par dzīvu govju laišanu Kopienu tirgū,

— Regulas VIII pielikuma C nodaļa par govju izcelsmes produktu laišanu Kopienu tirgū,

— Regulas IX pielikuma A, B, C, D, F un G nodaļa par dzīvu govju, govju izcelsmes produktu, govju embriju un olšūnu un citu atgremotāju dzīvnieku izcelsmes produktu importu no trešām valstīm.

II PIELIKUMS

"VII PIELIKUMS

TRANSMISĪVĀS SŪKĻVEIDA ENCEFALOPĀTIJAS APKAROŠANA

1. Izmeklēšanā, kas minēta 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jāidentificē:

   a) govīm:
      — visi pārējie atgremotāji tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība,
      — ja slimību apstiprina sieviešu dzimuma dzīvniekam, visi tā embriji, olšūnas un pēcnācēji, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās,
      — visi kohortas dzīvnieki dzīvniekam, kam ir apstiprināta slimība,
      — slimības iespējamā izcelsme,
      — citi dzīvnieki, embriji vai olšūnas saimniecībā, kurā ir dzīvnieks, kam apstiprināta slimība, vai citās saimniecībās, kurās varētu inficēties ar TSE ierosinātāju vai kurās izbarota tā pati barība vai bijusi saskare ar infekcijas avotu,
      — iespējami inficētas barības un citu materiālu pārvietošana vai citi pārnešanas veidi, kā rezultātā TSE ierosinātājs varētu būt pārnests uz minēto saimniecību vai no tās;

   b) aitām un kazām:
      — visi atgremotāji, kas nav aitas un kazas, tā dzīvnieka saimniecībā, kuram ir apstiprināta slimība,
      — tā dzīvnieka vecāki, kam ir apstiprināta slimība, kā arī visi tā embriji, olšūnas un pēdējie pēcnācēji, ciktāl tie ir identificējami,
      — visi tā dzīvnieka kohortas dzīvnieki, kuram ir apstiprināta slimība, kohorta nosakāma saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru,
      — visas pārējās aitas un kazas tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība, papildus tām aitām un kazām, kuras minētas otrajā un trešajā ievilkumā,
      — iespējamā slimības izcelsme un citu tādu saimniecību identificēšana, kurās ir dzīvnieki, embriji vai olšūnas, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs, vai kam varētu būt izbarota tā pati barība, vai kas varētu būt bijis saskarē ar infekcijas avotu,
      — iespējami inficētas barības, citu materiālu pārvietošana vai citi pārnešanas veidi, kā rezultātā TSE ierosinātājs varētu būt pārnests uz minēto saimniecību vai no tās.

2. Pie šīs regulas 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem pasākumiem pieder vismaz:

   a) ja GSE apstiprina govij – to govju nokaušana un pilnīga iznīcināšana, kā arī to embriju un olšūnu iznīcināšanu, kuri identificēti, veicot 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā, otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu. Atkarībā no epidemioloģiskā stāvokļa un dzīvnieku izsekojamības minētajā saimniecībā dalībvalsts var nolemt nenokaut un neiznīcināt visas govis tā dzīvnieka saimniecībā, kam apstiprināta slimība, kā minēts 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā;

   b) ja GSE apstiprina aitai vai kazai – visu to dzīvnieku, kā arī visu to embriju un olšūnu nogalināšana un pilnīga iznīcināšana, kuri identificēti, veicot 1. punkta b) apakšpunkta otrajā līdz sestajā ievilkumā minēto izmeklēšanu.

III PIELIKUMS

"XI PIELIKUMS

A. **Par īpaša riska materiālu izņemšanu**

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka turpmāk norādīto īpašo riska materiālu izņem un iznīcina saskaņā ar 7. līdz 11. punktu.

   a) Par īpašu riska materiālu uzskata šādus audus:

      i) par 12 mēnešiem vecāku govju galvaskausi, tostarp smadzenes un acis, mandeles, mugurkauli, izņemot astes skriemeļus un jostas skriemeļu transversos izaugumus, bet ieskaitot dorsālā ganglija saknīti un muguras smadzenes un visu vecumu govju zarnas no divpadsmitpirkstu zarnas līdz taisnajai zarnai;

      ii) par 12 mēnešiem vecāku aitu un kazu galvaskausi vai to aitu un kazu galvaskausi, kam smaganās ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, tostarp smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, kā arī visu vecumu aitu un kazu liesa.

   Lēmumu var pieņemt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru, jo īpaši lai pielāgotu govju mugurkaula izņemšanai noteikto vecuma slieksni, ņemot vērā GSE saslimstības statistisko iespējamību Kopienas govju populācijas attiecīgajās vecuma grupās, pamatojoties uz GSE uzraudzības rezultātiem, jo īpaši ņemot vērā govju testēšanu, kas noteikta III pielikumā;

   b) papildus a) apakšpunktā uzskaitītajam īpašajam riska materiālam Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē un Portugālē, izņemot Azoru salu autonomo apgabalu, par īpašu riska materiālu ir jāuzskata šādi audi:

      — visa galva (izņemot mēli), tostarp smadzenes, acis, trīszaru ganglijs un mandeles; aizkrūts dziedzeris, liesa un muguras smadzenes – govīm, kas vecākas par sešiem mēnešiem.

2. Īpašu riska materiālu vai no tā iegūtu pārstrādātu materiālu var nosūtīt tikai, lai to pēc tam sadedzinātu saskaņā ar 11. punktu vai vajadzības gadījumā ar 7. punkta b) apakšpunktu.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka mehāniski atdalītas gaļas ražošanā neizmanto govju, aitu un kazu kaulus.

4. Dalībvalstis nodrošina to, ka šo valstu teritorijā govīm, aitām vai kazām, kuru gaļa paredzēta pārtikai vai dzīvnieku barībai, neveic saplosīšanu pēc apdullināšanas, ievietojot galvaskausa smadzeņdaļā koniskas formas metāla instrumentu.

5. Pēc 2001. gada 31. marta Kopienā neieved 1. punkta a) apakšpunktā minēto īpašo riska materiālu.

   Uz turpmāk uzskaitītajiem dzīvnieku izcelsmes produktiem attiecas ierobežojumi attiecībā uz importu Kopienā:

   — svaiga gaļa: Direktīvā 64/433/EEK definētā gaļa,

   — maltā gaļa un gaļas izstrādājumi: Direktīvā 94/65/EK [1] definētā maltā gaļa un gaļas izstrādājumi,

   — gaļas produkti: Direktīvā 77/99/EEK [2] definētie gaļas produkti,

   — dzīvnieku izcelsmes produkti: citi Direktīvā 77/99/EEK definētie dzīvnieku izcelsmes produkti,

   — Direktīvā 92/118/EEK minētie kausētie tauki,

   — Direktīvā 92/118/EEK minētais želatīns,

   — Direktīvā 92/118/EEK minētā lolojumdzīvnieku barība,

   — Direktīvā 92/118/EEK minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas,

   — Direktīvā 92/118/EEK minēti kauli un kaulu produkti,

   — izejvielas Direktīvā 92/118/EEK minētās dzīvnieku barības ražošanai,

   — Direktīvas 77/99/EEK 2. panta b) apakšpunkta v) daļā minētās govju zarnas.

   a) ja iepriekšminētos dzīvnieku izcelsmes produktus, kas satur govju, aitu vai kazu audus, importē Kopienā no trešām valstīm vai to reģioniem, veselības sertifikātiem pievieno deklarāciju, kuru parakstījusi ražotājas valsts kompetentā iestāde, šādā formulējumā:

([1]) Padomes 1994. gada 14. decembra Direktīva 94/65/EK, ar ko nosaka prasības maltas gaļas un gaļas izstrādājumu ražošanai un laišanai tirgū (OV L 368, 31.12.1994., 10. lpp.).

([2]) Padomes 1976. gada 21. decembra Direktīva 77/99/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem (OV 26, 31.1.1977., 85. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 97/76/EK (OV L 10, 16.1.1998., 25. lpp.).

"Dzīvnieku izcelsmes produkts nesatur pēc 2001. gada 31. marta ražotu īpašu riska materiālu, kas definēts IX pielikuma A iedaļā Regulā (EK) Nr. 999/2001, ar ko nosaka transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus, vai mehāniski atdalītu gaļu, kas iegūta no govju, aitu vai kazu kauliem un ir ražota pēc 2001. gada 31. marta, un šis produkts nav iegūts no minētā materiāla vai gaļas. Pēc 2001. gada 31. marta dzīvnieki nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā, nav nokauti uz vietas ar to pašu metodi, un nav nokauti, pēc apdullināšanas veicot centrālās nervu sistēmas audu saplosīšanu ar galvaskausa smadzeņdaļā ievietotu koniskas formas metāla instrumentu.

Liemeņi, pusliemeņi un ceturtdaļliemeņi, ko importē, var saturēt mugurkaulu."

b) Visas norādes uz "dzīvnieku izcelsmes produktiem" nozīmē šajā punktā uzskaitītos dzīvnieku izcelsmes produktus un neattiecas uz citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas satur šādus dzīvnieku izcelsmes produktus vai ir iegūti no tiem.

6. Šā pielikuma 5. punktu nepiemēro importam no šādām valstīm:

Austrālija,

Argentīna,

Botsvāna,

Brazīlija,

Čīle,

Kostarika,

Namībija,

Jaunzēlande,

Nikaragva,

Paragvaja,

Urugvaja,

Singapūra,

Svazilenda.

7. Dalībvalstis veic biežas oficiālas inspekcijas, lai pārliecinātos, vai šo iedaļu piemēro pareizi, un nodrošina, ka tiek veikti pasākumi, lai novērstu inficēšanos, jo īpaši kautuvēs, gaļas izciršanas uzņēmumos, dzīvnieku atkritumu pārstrādes uzņēmumos, augsta riska pārstrādes uzņēmumos vai telpās, ko dalībvalstis apstiprinājušas saskaņā ar Direktīvas 90/667/EEK 7. pantu, tirdzniecības vietās, atkritumu poligonos un citās vietās, kur notiek glabāšana vai sadedzināšana. Dalībvalstis jo īpaši izveido sistēmu, lai nodrošinātu un pārbaudītu to, ka:

a) īpašo riska materiālu, ko izmanto 1. panta 2. punktā minēto produktu ražošanā, izmanto tikai atļautiem mērķiem;

b) īpašo riska materiālu, jo īpaši, ja izņemšanu veic uzņēmumos vai telpās, kas nav kautuves, pilnībā nošķir no citiem atkritumiem, kuri nav paredzēti sadedzināšanai, atsevišķi savāc un likvidē saskaņā ar 1. punktu un 8. līdz 11. punktu. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ka atļauj nosūtīt īpašu riska materiālu saturošas galvas vai liemeņus uz citu dalībvalsti pēc tam, kad minētā cita dalībvalsts ir piekritusi saņemt šo materiālu un ir apstiprinājusi īpašos nosacījumus, kas attiecas uz šādu pārvadāšanu.

Liemeņus, pusliemeņus un ceturtdaļliemeņus, kas nesatur īpašu riska materiālu, kas nav mugurkauls, tostarp dorsālā ganglija saknīte, tomēr var importēt dalībvalstī vai nosūtīt uz citu dalībvalsti bez minētās citas dalībvalsts iepriekšējas piekrišanas.

8. Dalībvalstis nodrošina to, ka īpašo riska materiālu izņem:

a) kautuvēs;

b) Direktīvas 90/667/EEK 3. un 7. pantā minētajos gaļas izciršanas uzņēmumos, augsta riska pārstrādes uzņēmumos vai telpās kompetentas iestādes iecelta pārstāvja uzraudzībā. Minētos uzņēmumus šim mērķim apstiprina kompetentā iestāde.

Dalībvalstis tomēr var noteikt, ka tirdzniecības vietā mugurkauls jāizņem.

Ja īpašo riska materiālu neizņem no beigtiem dzīvniekiem, kas nav nokauti lietošanai pārtikā, īpašo riska materiālu saturošās daļas vai viss ķermenis jāuzskata par īpašu riska materiālu.

9. Dalībvalstis nodrošina to, ka visu īpašo riska materiālu iekrāso ar krāsu un attiecīgi marķē tūlīt pēc izņemšanas un pilnībā iznīcina:

a) sadedzinot bez iepriekšējas apstrādes; vai

b) pēc iepriekšējas apstrādes ar noteikumu, ka krāsa vai marķējums saglabājas:

i) saskaņā ar Lēmuma 92/562/EEK pielikuma I līdz IV, VI un VII nodaļā aprakstītajām sistēmām:

— sadedzinot,

— līdzsadedzinot;

ii) vismaz saskaņā ar Lēmuma 1999/534/EK I pielikumā noteiktajiem standartiem, aprokot apstiprinātā atkritumu poligonā.

10. Dalībvalstis var pieļaut atkāpes no 8. un 9. punkta noteikumiem un atļaut, ka sadedzina vai aprok īpašo riska materiālu vai veselus ķermeņus bez iepriekšējas iekrāsošanas vai attiecīgi bez īpašā riska materiāla izņemšanas apstākļos, kas noteikti Direktīvas 90/667/EEK 3. panta 2. punktā, izmantojot metodi, kas izslēdz jebkādu TSE pārnešanas risku un ko apstiprinājusi un pārbaudījusi kompetentā iestāde, jo īpaši, ja dzīvnieki ir gājuši bojā vai ir nokauti saistībā ar slimības kontroles pasākumiem.

11. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var nosūtīt īpašo riska materiālu vai no tā pārstrādātu materiālu sadedzināšanai uz citām dalībvalstīm tikai saskaņā ar Lēmuma 97/735/EK 4. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

Šo punktu var grozīt pēc dalībvalsts pieprasījuma, lai atļautu nosūtīt īpašu riska materiālu vai no tā pārstrādātu materiālu uz trešām valstīm sadedzināšanai, kad ir pieņemti nosacījumi, ar ko reglamentē minēto eksportu.

12. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta i) daļas, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu, ar ko atļauj izmantot mugurkaulu un dorsālā ganglija saknīti no govīm, kuras:

a) dzimušas, pastāvīgi audzētas un nokautas dalībvalstīs, ko, zinātniski novērtējot, noteikts, ka iespējamība vietējām govīm saslimt ar GSE ir ļoti niecīga vai niecīga, bet nav izslēgta; vai

b) dzimušas pēc dienas, kad dalībvalstīs, par kurām ziņots, ka vietējiem dzīvniekiem konstatēta GSE vai kur, zinātniski novērtējot, noteikts, ka vietējām govīm iespējams saslimt ar GSE, sāka faktiski piemērot aizliegumu izbarot atgremotājiem zīdītāju olbaltumvielas.

Pamatojoties uz iepriekš iesniegtiem un izvērtētiem pierādījumiem, šo atkāpi var izmantot Apvienotā Karaliste, Portugāle, Somija, Zviedrija un Austrija. Citas dalībvalstis var pieprasīt šo atkāpi izmantot, pēc vajadzības iesniedzot Komisijai atbilstīgus neapstrīdamus pierādījumus attiecībā uz a) vai b) apakšpunktu.

Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, papildus III pielikuma A nodaļas I iedaļā noteiktajām prasībām nodrošina, lai ar vienu no apstiprinātiem ātrās noteikšanas testiem, kuri uzskaitīti X pielikuma C nodaļas 4. punktā, pārbaudītu visas govis, kas vecākas par 30 mēnešiem un kas:

a) ir nobeigušās saimniecībā vai tās pārvadājot, bet kas nav nokautas lietošanai pārtikā, izņemot beigtos dzīvniekus tādos attālos rajonos ar zemu dzīvnieku blīvumu, kuri atrodas dalībvalstīs, kur iespējamība saslimt ar GSE ir niecīga;

b) veicot parastu kaušanu, ir nokauti lietošanai pārtikā.

Šo atkāpi nepiešķir, lai atļautu izmantot mugurkaulu un dorsālā ganglija saknīti no govīm, kas vecākas par 30 mēnešiem un kam izcelsme ir Apvienotajā Karalistē vai Portugālē, izņemot Azoru salu autonomo apgabalu.

Komisijas speciālisti var veikt pārbaudes uz vietas, lai saskaņā ar 21. pantu padziļināti pārbaudītu iesniegtos pierādījumus."

IV PIELIKUMS

"C. **Par aizliegumu attiecībā uz dzīvnieku barību**

Spēkā paliek Padomes Lēmums 2000/766/EK par konkrētiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz transmisīvajām sūkļveida encefalopātijām un dzīvnieku olbaltumvielu izbarošanu un Komisijas Lēmums 2001/9/EK par Lēmuma 2000/766/EK īstenošanai vajadzīgajiem kontroles pasākumiem.

Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu, lai pielāgotu Lēmumu 2000/766/EK stāvoklim katrā dalībvalstī, ņemot vērā Komisijas inspekciju rezultātus un saslimstību ar GSE, pamatojoties uz GSE uzraudzības rezultātiem, un jo īpaši ņemot vērā govju testēšanu, kas noteikta III pielikumā.

D. **Par laišanu tirgū un eksportēšanu**

1. Šādi noteikumi paliek spēkā kā pārejas pasākumi:

   Komisijas 1992. gada 14. maija Lēmums 92/290/EEK par konkrētiem ar govju embrijiem saistītiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz govju sūkļveida encefalopātiju (GSE) Apvienotajā Karalistē;

   Padomes 1998. gada 16. marta Lēmums 98/256/EK, kas attiecas uz ārkārtas pasākumiem aizsardzībai pret govju sūkļveida encefalopātiju un ar ko groza Lēmumu 94/474/EK un atceļ Lēmumu 96/239/EK;

   Komisijas 1998. gada 29. maija Lēmums 98/351/EK, ar ko, pamatojoties uz Padomes Lēmuma 98/256/EK 6. panta 5. punktu, nosaka dienu, no kuras Ziemeļīrija var sākt govju produktu nosūtīšanu saskaņā ar eksportam sertificētu ganāmpulku sistēmu;

   Komisijas 1999. gada 23. jūlija Lēmums 1999/514/EK, ar ko, pamatojoties uz Padomes Lēmuma 98/256/EK 6. panta 5. punktu, nosaka dienu, no kuras Apvienotā Karaliste var sākt govju produktu nosūtīšanu saskaņā ar datumpamatotu eksporta sistēmu;

   Komisijas 2000. gada 22. maija Lēmums 2000/345/EK, ar ko, pamatojoties uz Lēmuma 98/653/EK 3. panta 6. punktu, nosaka dienu, no kuras Portugāle var sākt uz Vāciju sūtīt konkrētus produktus sadedzināšanai;

   Komisijas 2000. gada 6. jūlija Lēmums 2000/371/EK, ar ko, pamatojoties uz Lēmuma 98/653/EK 3. panta 7. punktu, nosaka dienu, kurā Portugāle var sākt uz Franciju sūtīt cīņas buļļus;

   Komisijas 2000. gada 6. jūnija Lēmums 2000/372/EK, ar ko, pamatojoties uz Lēmuma 98/653/EK 3. panta 7. punktu, nosaka dienu, kurā Portugāle var sākt uz Spāniju sūtīt cīņas buļļus;

   Komisijas 2001. gada 18. aprīļa Lēmums 2001/376/EK par pasākumiem, kas vajadzīgi saslimstības dēļ ar govju sūkļveida encefalopātiju Portugālē, un par datumpamatotas eksporta sistēmas īstenošanu.

2. Importējot govis, jāuzrāda starptautisks veterinārais sertifikāts, kas apliecina, ka:

   a) atgremotāju barošana ar olbaltumvielām, kuras iegūtas no zīdītājiem, ir aizliegta, un šo aizliegumu faktiski piemēro;

   b) govis, kuras paredzēts eksportēt uz Kopienu, identificē, izmatojot pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un izcelsmes ganāmpulkam, un šie dzīvnieki nav tādu sieviešu dzimuma dzīvnieku pēcnācēji, par kuriem ir aizdomas par GSE.

3. Importējot govju embrijus un olšūnas, jāuzrāda starptautisks veselības sertifikāts, kas apliecina, ka atgremotāju barošana ar olbaltumvielām, kuras iegūtas no zīdītājiem, ir aizliegta, un šo aizliegumu faktiski piemēro.

4. Šā pielikuma 2. un 3. punktu nepiemēro attiecībā uz importu no šādām valstīm:

   Austrālija,

   Argentīna,

   Botsvāna,

   Brazīlija,

   Čīle,

   Kostarika,

   Namībija,

   Jaunzēlande,

   Nikaragva,

   Paragvaja,

   Urugvaja,

   Singapūra,

   Svazilenda."